

HOTĂRÎRE
cu privire la armonizarea legislației Republicii Moldova
cu legislația comunitară

nr. 1345 din 24.11.2006

Monitorul Oficial nr.189-192/1470 din 15.12.2006

* * *

Abrogat: 21.12.2018

[Hotărîrea Guvernului nr.1171 din 28.11.2018](#)

Întru executarea prevederilor articolului III din [Legea nr.168-XVI din 15 iunie 2006](#) pentru completarea și modificarea unor acte legislative (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr.112-115, art.521), Guvernul

HOTĂRĂȘTE:

1. Se stabilește că:

armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară se va efectua pe etape, primordial în domeniile prioritare stabilite de actele bilaterale în vigoare care reglementează relațiile dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova;

responsabile pentru procesul de armonizare a legislației sînt ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și celelalte autorități publice care au drept de inițiativă legislativă, fiecare în domeniul său de activitate;

procesul de armonizare se va efectua după procedurile de organizare și de tehnică legislativă stabilite de [Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001](#) privind actele legislative și de [Legea nr.317-XV din 18 iulie 2003](#) privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale;

coordonator al procesului de armonizare a legislației este desemnat Ministerul Justiției;

monitorizarea procesului de armonizare a legislației pe plan național se pune în sarcina Ministerului Justiției, iar informarea organismelor Uniunii Europene privind realizarea planului național anual de armonizare a legislației se pune în sarcina Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene.

2. În vederea creării condițiilor necesare pentru pregătirea bazei juridice a statului către integrarea în Uniunea Europeană și facilitării procesului de armonizare a legislației naționale cu cea comunitară, Ministerul Justiției:

va definitiva și va prezenta Guvernului spre examinare planuri naționale anuale de armonizare a legislației, în baza propunerilor prezentate de autoritățile administrației publice centrale;

în termen de 30 zile, va prezenta Guvernului propuneri privind crearea Centrului de armonizare a legislației.

3. Se aprobă Regulamentul privind mecanismul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară (se anexează).

PRIM-MINISTRU

Vasile TARLEV

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul

afacerilor externe și integrării europene

Andrei Stratan

Ministrul justiției
Ministrul economiei și comerțului
Ministrul finanțelor

Vitalie Pîrlog
Igor Dodon
Mihail Pop

Chișinău, 24 noiembrie 2006.
Nr.1345.

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului
nr.1345 din 24 noiembrie 2006

REGULAMENTUL **privind mecanismul de armonizare a legislației** **Republicii Moldova cu legislația comunitară**

Titlul I **DISPOZIȚII GENERALE**

1. Prezentul Regulament reglementează înțelesul normelor ce țin de legislația comunitară, stabilește actele normative ce țin de noțiunea legislației comunitare, la care necesită a fi armonizată legislația Republicii Moldova, primordial în conformitate cu prioritățile stabilite în baza actelor bilaterale în vigoare care reglementează relațiile dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova, modul de armonizare a legislației și mecanismul instituțional de armonizare a legislației naționale cu legislația comunitară.

2. Armonizarea legislației naționale cu legislația comunitară este un proces continuu, care are drept scop asigurarea compatibilității depline a normelor de drept intern cu cele comunitare, prin modificarea, completarea sau elaborarea actelor normative naționale armonizate cu cerințele comunitare, ulterior aceste norme juridice devenind parte componentă a dreptului național.

3. Legislația comunitară constă din tratatele constitutive ale Uniunii Europene precum și din cele care le modifică și completează pe acestea (legislația primară), jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, precum și actele emise de către instituțiile Uniunii Europene (legislația secundară). Convențiile multilaterale deschise numai statelor membre ale Uniunii Europene și, după caz, Comisiei Europene fac parte din legislația comunitară în cazul în care sînt desemnate ca atare de Uniunea Europeană. Actele normative cele mai utilizate sînt regulamentele, directivele, deciziile, fiecare dintre acestea avînd caractere, modalități de aplicare sau destinații proprii:

a) *regulament* – act obligatoriu în toate elementele sale, cu scop general, direct aplicabil doar în statele membre ale Uniunii Europene;

b) *directivă* – act obligatoriu, definind obiectivele ce urmează a fi atinse în contextul politicii comune, lăsînd la discreția statului alegerea formelor și instrumentelor necesare pentru atingerea acestora. Directivele urmează a fi implementate prin adoptarea legislației interne respective a statului membru;

c) *decizie* – act obligatoriu pentru destinatarul acestuia, care poate fi unul, mai multe sau toate statele membre ale Uniunii Europene; una sau mai multe persoane fizice sau juridice ale acestora.

4. În cazul lipsei reglementării în legislația comunitară, în procesul de armonizare a legislației se vor lua în considerare experiența și bunele practici cu relevanță comunitară ale altor state.

5. Armonizarea legislației Republicii Moldova cu principiile și standardele Uniunii Europene se efectuează primordial în domeniile prioritare stabilite de actele bilaterale în vigoare care reglementează relațiile dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova.

Titlul II **MECANISMUL INSTITUȚIONAL ȘI PROCEDURI ÎN CADRUL**

**PROCESULUI DE AVIZARE A ACTELOR NORMATIVE
CU RELEVANȚĂ COMUNITARĂ.
ETAPELE DE ARMONIZARE A LEGISLAȚIEI NAȚIONALE
CU LEGISLAȚIA COMUNITARĂ**

Capitolul 1

CRITERII ÎN PROCESUL DE ARMONIZARE

6. Procesul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară se desfășoară în principal prin:

a) efectuarea unei analize comparative, avînd ca finalitate obținerea graduală a compatibilității între legislația națională și cea europeană;

b) eliminarea dispozițiilor contrare, crearea de noi norme sau completarea celor existente, păstrîndu-se structura și limbajul de redactare specific și propriu sistemului național de drept.

7. În procesul de armonizare a legislației naționale cu legislația comunitară trebuie respectate următoarele criterii:

a) actul normativ trebuie redactat în conformitate cu cerințele tehnicii legislative naționale, prevăzute, în particular, de [Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001](#) privind actele legislative și [Legea nr.317-XV din 18 iunie 2003](#) privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale;

b) la elaborarea proiectului de act normativ național urmează a fi respectată terminologia legislației comunitare, utilizînd aceiași termeni pentru concepte similare;

c) soluția legislativă națională urmează să fie compatibilă cu cea comunitară, să aibă caracter de act normativ și să fie eficientă;

d) în procesul de armonizare a legislației urmează să se țină cont de principiile subsidiarității, proporționalității și flexibilității, prevăzute la punctul 8 din prezentul Regulament;

e) implementarea actelor normative naționale ajustate la prevederile legislației comunitare se va efectua în baza unui mecanism aprobat de Guvern.

8. Principiile pe care se bazează procesul de armonizare a legislației:

a) *principiul subsidiarității* – reglementarea mai eficientă a unui domeniu concret prin intermediul unor măsuri comunitare, deoarece această reglementare nu poate fi efectuată în mod eficient prin mijloace naționale;

b) *principiul proporționalității* – asigurarea proporționalității între obiectivele ce urmează a fi atinse și acțiunile autorităților întreprinse în vederea atingerii acestora. Aceste acțiuni, fiind cît mai simple și coerente în raport cu scopurile propuse, nu vor depăși limita corespunzătoare și necesară pentru a atinge obiectivul scontat;

c) *principiul flexibilității* – capacitatea de a răspunde rapid la semnalele venite din exterior.

Activitatea de armonizare a legislației interne cu legislația comunitară se concentrează, din punct de vedere tehnico-procedural, și asupra condițiilor în care se adoptă și se implementează legislația comunitară, în special a posibilității de a conveni perioade de tranziție, limitate ca obiect și durată.

9. Procesul de armonizare a legislației naționale cu legislația comunitară va fi realizat în următoarele etape:

a) determinarea domeniilor (în funcție de prioritățile naționale și prevederile actelor bilaterale în vigoare care reglementează relațiile dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova), precum și a actelor normative naționale care le reglementează, ce urmează a fi armonizate cu prevederile legislației comunitare;

b) stabilirea modului în care domeniile respective sînt reglementate de actele bilaterale în vigoare dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova;

c) identificarea bazei legale comunitare în materie (prevederile legislației comunitare primare și secundare, alte surse ale legislației comunitare);

d) stabilirea prevederilor legislației naționale în domeniu.

Capitolul 2

ELABORAREA PROIECTULUI

10. Proiectele de acte normative privind armonizarea legislației naționale cu legislația comunitară se elaborează de autoritățile administrației publice centrale – ministere și alte autorități administrative – agenții, servicii, birouri, abilitate cu drept de inițiativă legislativă în conformitate cu legislația comunitară.

11. O etapă principală a inițierii proiectului este *procedura de evaluare a consecințelor și costurilor*, care reprezintă o serie de acțiuni logice ce structurează pregătirea soluțiilor legislative, după cum urmează: identificarea problemelor (divergențe între politicile și legislația relevantă ale Uniunii Europene și Republicii Moldova), definirea obiectivelor specifice în conformitate cu strategiile naționale, dezvoltarea opțiunilor principale, inclusiv în baza studierii experienței altor state; analiza impactului acestora, compararea opțiunilor și identificarea celei optime, definirea indicatorilor, a procesului de monitorizare și evaluare.

12. Pentru evaluarea compatibilității legislației existente cu cea comunitară, formularea propunerilor corespunzătoare, precum și pentru identificarea actelor normative naționale care trebuie adoptate/modificate, pot fi constituite grupuri de lucru interministeriale conform sectoarelor identificate. Din componența grupurilor de lucru pot face parte funcționari publici, reprezentanți ai cercurilor academice și ai societății civile.

La prima etapă a procesului de armonizare, ministerul de ramură va fi responsabil de lansarea procedurii respective în domeniul competenței sale funcționale, în conformitate cu principiile, criteriile și etapele prevăzute la capitolele 1 și 2 ale prezentului Regulament. După elaborarea proiectului de act normativ cu relevanță comunitară de către inițiator, pot avea loc consultări (prin formularea unor observații) între instituția inițiatoare și alte ministere, în particular Ministerul Justiției și Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene, pentru eliminarea eventualelor erori sau omisiuni în preluarea prevederilor comunitare prin proiectul de act normativ supus avizării.

Capitolul 3

CONȚINUTUL PROIECTULUI ACTULUI NORMATIV, PRECUM ȘI AL DOCUMENTELOR DE PREZENTARE ȘI MOTIVARE A ACESTORA

13. La elaborarea proiectelor de acte normative, autoritățile administrației publice centrale vor ține cont de prevederile legislației în vigoare.

14. Proiectul trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

- a) să fie redactat în conformitate cu tehnica legislativă națională;
- b) să indice data intrării în vigoare și eventuala perioadă de tranziție necesară implementării dispozițiilor actului normativ;
- c) să prevadă perioada necesară pentru aducerea legislației naționale în conformitate cu actul normativ ajustat.

15. În procesul de armonizare, inserarea corectă a prevederilor legislației comunitare în legislația națională se va efectua prin:

- a) transpunerea directă – proiectul de act normativ național care transpune acte din legislația comunitară trebuie să obțină același efect juridic ca și actul transpus, folosind, după caz, limbajul juridic (sau foarte apropiat) utilizat de actul comunitar propriu-zis;
- b) creație legislativă națională – proiectul de act normativ național folosește mijloacele particulare la discreția statului, creînd cadrul necesar aplicării actului comunitar, cu respectarea strictă a obiectivului acestuia.

16. Inițiatorii proiectelor de acte normative care sînt supuse avizării obligatorii și transpun direct norme comunitare în dreptul intern vor introduce în proiectul respectiv, după partea introductivă, o mențiune din care să reiasă cu claritate actul comunitar care a fost preluat, după modelul următor:

“Prezenta/prezentul (se menționează tipul actului normativ național) transpune (se menționează tipul actului normativ comunitar) nr. ___/___ privind _____, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. _____/_____”.

(Pentru actele comunitare publicate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Nisa, se va utiliza denumirea “Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE)”, astfel cum era acesta denumit în conformitate cu art.254 din Tratatul CE.)

17. Atunci când legislația internă este armonizată cu actul comunitar care definește obiectivele ce urmează a fi atinse, lăsînd la discreția statului alegerea formelor și mijloacelor necesare pentru atingerea acestora, se va folosi următoarea formulare:

“Prezenta/prezentul (se menționează tipul actului normativ național) creează cadrul necesar aplicării (se menționează tipul actului normativ comunitar) nr. ___/___ privind _____, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. _____/_____.”

(Pentru actele comunitare publicate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Nisa, se va utiliza denumirea “Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE)”, astfel cum era acesta denumit în conformitate cu art.254 din Tratatul CE.)

18. În cazul în care proiectul de act normativ preia doar parțial un act comunitar, inițiatorul va preciza expres care articole/secțiuni etc. din actul comunitar respectiv sînt preluate efectiv, precum și orice alte informații relevante, menite să asigure o imagine clară asupra procesului de transpunere a actului respectiv al Uniunii Europene.

19. În cazul proiectelor de ordine ale miniștrilor și altor conducători ai autorităților administrative centrale, instrucțiuni etc., care transpun sau preiau în legislația națională acte comunitare, inițiatorii introduc în textul actelor respective o referire similară celor de mai sus, în care indică denumirea, numărul și data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a actului/actelor Uniunii Europene preluat/e prin respectivul proiect. Pentru actele comunitare publicate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Nisa, se va utiliza denumirea “Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE)”, astfel cum era acesta denumit în conformitate cu art.254 din Tratatul CE.

20. De asemenea, inițiatorii proiectelor de acte normative vor include, în mod obligatoriu, în cuprinsul documentelor de prezentare și motivare a proiectelor menționi exprese privind denumirea reglementărilor comunitare armonizate, dispozițiile acestora care sînt transpuse în cuprinsul respectivelor proiecte, precum și privind măsurile de implementare.

21. Indiferent de metodele de inserare selectate, la această etapă va fi întocmit tabelul de concordanță (după modelul stabilit în anexa la prezentul Regulament), folosit pentru a demonstra compatibilitatea unui act normativ național cu legislația comunitară, care însoțește în mod obligatoriu actul normativ pe întreg parcursul circulației sale, pînă la adoptarea sa, după caz, de către Guvern sau Parlament.

Titlul III

COORDONAREA PROIECTULUI CU AUTORITĂȚILE PUBLICE INTERESATE

22. Proiectul de act normativ elaborat se transmite spre coordonare autorităților publice interesate, conform legislației în vigoare, inclusiv Ministerului Justiției și Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene, pentru prezentarea avizului reieșind din competența funcțională a acestora.

Proiectele de acte normative se coordonează cu Consiliul Economic pe lîngă Prim-ministru.

Avizul Ministerului Justiției va fi ultimul în acest șir înainte de prezentarea proiectului Guvernului spre examinare.

23. În categoria proiectelor de acte normative cu relevanță comunitară care se avizează în mod obligatoriu se includ proiectele de legi, hotărîri și ordonanțe ale Guvernului. Celelalte acte cu caracter normativ (ordine, instrucțiuni etc.) emise de ministere sau alte autorități administrative centrale, care fac parte din legislația națională secundară ce transpune prevederi comunitare, vor fi doar notificate Ministerului Justiției și Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene înainte de a fi aprobate. Notificarea presupune transmiterea proiectului actului respectiv cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de aprobare, însoțit de tabelul de concordanță, completat potrivit instrucțiunilor din anexa la prezentul Regulament.

24. În procesul examinării proiectului supus avizării, pentru organele interesate este importantă precizarea corectă a apartenenței proiectului, care constă în a stabili dacă acesta are tangență – la

modul general (din prisma respectării principiilor fundamentale) sau la modul concret (act normativ expres prezentat) – cu legislația comunitară ori face parte din categoria actelor normative în care statul are posibilitatea să-și stabilească propriile reguli.

Un proces necesar este identificarea sau definirea domeniului juridic comunitar (inclusiv a normei juridice comunitare), a principiilor comunitare ori stabilirea raporturilor și eventualelor interferențe între acestea, ori eventuala lor ierarhizare în vederea procedării la preluarea /adaptarea lor în legislația internă.

25. Avizul organelor interesate se transmite în termenul prevăzut de legislația în vigoare.

26. Proiectul de act normativ se definitivează de către organul inițiator ținând cont de avizele ministerelor interesate și se prezintă, însoțit de nota informativă, tabelul divergențelor, precum și de tabelul de concordanță, Ministerului Justiției spre avizare.

27. Ministerul Justiției se va expune pe marginea corespunderii proiectului în cauză [Constituției](#), legislației comunitare, cadrului juridic existent, sistemului de codificare și unificare a legislației, în special va urmări dacă a fost respectată tehnica legislativă respectivă, propunând abrogarea altor acte normative ce reglementează subiecte similare etc. Concomitent cu aprecierea coerenței terminologiei în materie, Ministerul Justiției va face o evaluare a corespunderii proiectului actului normativ național cu prevederile legislației comunitare.

Proiectele actelor normative ale Guvernului cu relevanță comunitară vor fi examinate de către acesta în regim prioritar.

28. Avizul Ministerului Justiției se transmite, în termenul prevăzut de legislația în vigoare, organului inițiator al proiectului, care îl definitivează și îl prezintă în modul stabilit de legislație Guvernului spre examinare.

În cazul proiectelor de acte legislative, Guvernul va evalua propunerile formulate de ministerul de ramură sau altă autoritate administrativă centrală, însoțite de avizele Ministerului Justiției și Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene, adoptând, după caz, proiectul de act normativ corespunzător, cu prezentarea acestuia Parlamentului spre examinare.

Titlul IV

MONITORIZAREA PROCESULUI DE ARMONIZARE A LEGISLAȚIEI

29. Ministerul Justiției va monitoriza procesul de armonizare a legislației naționale cu cea comunitară, creînd în cadrul său un sistem informațional de armonizare, care va permite urmărirea actului normativ pe întreg parcursul circulației sale, pînă la adoptare, după caz, de către Guvern sau Parlament.

Anexă
la Regulamentul privind mecanismul
de armonizare a legislației Republicii
Moldova cu legislația comunitară

TABELUL DE CONCORDANȚĂ

Inițiatorii/coinițiatorii actului normativ vor completa tabelul de concordanță o dată cu elaborarea proiectului respectiv, îl vor anexa la expunerea de motive și îl vor transmite spre avizare autorităților administrației publice centrale, în conformitate cu prevederile stabilite în cadrul mecanismului și procedurilor stipulate la capitolul 3 al prezentului Regulament. În cazul în care există diferențe între proiectul de act normativ național și legislația comunitară preluată, într-o notă separată vor fi expuse motivele pentru care nu au fost transpuse integral prevederile comunitare, oricare ar fi genul acestora (economic, financiar, social etc.), precum și argumentele respective, bazate pe analiza impactului corespunzător, studii sau alte documente.

1. Titlul actului comunitar, subiectul reglementat și scopul acestuia
2. Titlul actului normativ național, subiectul reglementat și scopul acestuia

3. Gradul de compatibilitate					
4. Prevederile și cerințele reglementărilor comunitare (articolul, paragraful)	5. Prevederile actului normativ național (capitolul, articolul, subparagraful, punctul etc.)	6. Diferențe	7. Motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil	8. Instituția responsabilă	9. Termenul – limită de asigurare a compatibilității complete a actului național

Instrucțiuni de completare:

1. Se va menționa titlul complet al reglementării, în limba moldovenească și limba engleză, în particular tipul actului, denumirea abreviată a instituției Uniunii Europene care l-a adoptat, numărul actului și data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Pentru actele comunitare publicate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Nisa, se va utiliza denumirea “Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE)”, astfel cum era acesta denumit în conformitate cu art.254 din Tratatul CE.

Urmează, de asemenea, să fie indicat subiectul și scopul actului dat. Pentru actul juridic al Consiliului Europei se va menționa titlul complet al reglementării, în limba moldovenească și limba engleză, în particular tipul actului și numărul acestuia. Pentru convențiile Consiliului Europei se va indica dacă acestea sînt în vigoare pentru Republica Moldova, în particular, dacă Republica Moldova este parte la acestea, inclusiv data ratificării.

2. Se va indica titlul complet al reglementării, în limba moldovenească și limba engleză, caracterul actului normativ (lege, hotărîre de Guvern etc.), elaborat în vederea armonizării. Urmează, de asemenea, să fie indicat subiectul și scopul actului dat.

3. Se va indica gradul de compatibilitate cu legislația comunitară, utilizîndu-se următorii termeni:

a) complet compatibil – proiectul soluției normative este în conformitate cu prevederile legislației comunitare;

b) parțial compatibil – proiectul soluției normative este în conformitate cu principiile relevante ce decurg din conținutul legislației comunitare;

c) nu este compatibil – proiectul soluției normative este în discordanță cu legislația comunitară;

d) vid legislativ național – proiectul soluției normative nu conține prevederi ale legislației comunitare.

4. Se vor menționa, în ordine, articolul/paragraful, precum și vor fi transcrise prevederile comunitare cuprinse în articolul/paragraful actului comunitar ce urmează a fi transpus, menționat la poziția 1.

5. Se vor menționa, în ordinea respectivă, capitolul, articolul, alineatul etc. din proiectul de act normativ național care transpune prevederile comunitare, precum și vor fi transcrise prevederile naționale cuprinse în capitolul, articolul, alineatul etc. actului normativ menționat la poziția 2.

6. Vor fi menționate diferențele dintre prevederile comunitare și cele ale proiectului de act normativ (dacă asemenea diferențe există).

7. Se vor indica motivele ce explică faptul că proiectul este parțial compatibil sau incompatibil.

8. Se va menționa instituția inițiatoare sau cointegratorii proiectului de act normativ, precum și datele de contact ale funcționarului responsabil pentru coordonarea redactării respectivului proiect.

9. Se va menționa data (anul/trimestrul/luna) în care se prevede elaborarea/definitivarea unui nou proiect de act normativ pentru preluarea prevederilor comunitare care nu au fost transpuse integral sau pentru eliminarea diferențelor existente. Totodată, se va menționa dacă termenul-limită fixat a fost respectat și, după caz, motivele care au condus la nerespectarea acestuia.